Caracciolo, Roberto: Sermones quadragesimales de poenitentia

[Basel: Berthold Ruppel und Michael Wenssler], [ca. 1479] Seite 251

semp fūt in cogitacōib9 semp i desiderijs martires nō dei sed pn̄ci
pis tenebrarū. ꝓpterea Bern. li. iij. de ꝯsideratiōe ad Eugēiū ait.
O ambicio ambienciū crux quomō omnes torques omnibus places
Nil acrius cruciat nil molesti9 īquietat. nil tā apud miseros mor-
tales celebri9 negocijs ei9 Et idē in ſmone. xl. Ambicō subtile ma
lū secretū vir9 pestis occulta doli artifex mr̄ ypocrisis liuoris pa
rens viciorū origo tinea sanctitatis excecatrix cordium. hec ille.
ꝓpter hec itaqꝫ omīa vitare debet ābicio vt sic obtineri possit per
humilitatē dīna grā ꝯ ī fine sempiterna gloria i q̄ viuit regnatqꝫ
gloriosus de9 p infinita seculorū secula Amen.

¶ Feria quinta sc̄de ebdomade i q̄dragesima de vicio vane glorie
quo laborabat diues ille dānat9 et qđ plurimuꝫ timē debent peni
tētes qr oriri solet maxime ex opibus bonis. ¶ Sermo xxxv.

Induebatᵘ purpura et bisso. Verba fūt redēptoris nr̄i ori-
ginalit̄. Luc. xv. c. et in euangelio hodierno. Audiuim9 ex
lectōne sancti euāgelij dānatū fuisse diuitē ī inferno non qr
diuicias possidebat. ſꝫ qm̄ male illis vtebatᵘ. Erat n. crudelis ꝓxi-
mis ꝯ Lazaro mēdico cui9 vlcera canes ligebāt aīalia bruta ip̄e ho
mo nullaꝫ pietatē exhibebat. ¶ Cōstituēat finē suū ī copia bonorū
tempaliuꝫ et ꝓpter illa supioreꝫ non cognoscebat deum exaltabat
seip̄m et elatus corde cupiebat honorari. Et ꝓpterea induebatur
purpura et bysso gloriaꝫ querēs in excessiuo ornatu et īmoderato.
Et qm̄ plrimi sunt illius diuitis sequaces et imitatores qui omne su
um desiderium īflammāt ad hāc gloriaꝫ tempaleꝫ inaneꝫ ꝯ vacuā
idcirco in pn̄ti ſmone de vane glorie vicio aliqua discuciemus de
qua tria misteria occurrunt declarāda.

Primū dr̄ diffinicō. Quid sit vana gloria et quō differt a gloria
Secundū detestacio sācta que esse potest in bonis et virtuosis
Tercium generacio et a gloria bt̄a. ¶ Capitulū. j.

Rimū misterium de vana gloria dicit̄ diffinicō in quo quid
sit vana gloria videam9. Et Alex. in. ij. summe diffinit eaꝫ
sic. d. Vana gloria est appetit9 inordinat9 et inordinata de
lectacio hūane laudis. Nā gloria claritatē q̄ndā significat. Vnde
glorificari ideꝫ est qꝫ clarificari. vt Aug9 dic̄ sup. Joh. Et ābro.
i. li. de officijs. Gloria est clara cū laude noticia. Et Tulius in re-
thorica. Gloria est frequens de aliquo fama cū laude. Laus vero
vt Aris. dicit. i. rethoricorū est sermo elucidans magnitudinē vir-
tutis. Ideo nomen glorie importat maifestacionē alicuius de hoc
quod apud homies decorum videtur siue illud sit aliquod bonum
spirituale siue tempale. Possumus tamen pro clariori intelligēcia
distinguere triplicem gloriaꝫ. Prima dicitur beata. Secunda san
cta. Tercia vana. ¶ Prima est gloria beata de qua in psal. Glo-
ria et diuicie in domo eius. Et psal. ca. xlix. ¶ Exaltabunt sancti in
gloria et de hac diffusius loco suo dicemus. ¶ Secunda est

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-519/0251
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG